

Ö. Ö. Försoning.

(109)

1430. Det finnes intet Folkslag i
Verlden, som ikke har hørt om
eller mindre dunkel åsning om
Försoning. Men på hvad sätt
Gudomsee skulle försonas, derom
har man ikke varit ense. En
del af de hedniske Nationerna
försäkte att blifka Gud med gåf
och Mänsken. Andra förestälde
sig, att Gud fordrade blodiga of
fer. I förre fallet föreställde man
sig Gudomsee såsom en Egensin
lig Tyrann, som lät blifka sig
med gåfver och Mänsken. I sedra
re fallet föreställde man sig Gu
domen såsom en blodlös, sig Ty
rann, som ikke kunde blifkas.
Med annat ^{der} äro blada.

1431. Men som Kärnen bekrä
af Försoning, han har utred
twifvel ett mer eller mindre
klart medvetande af sin brott
Mishet. Men omintet bekrä
af Försoning har man funnit